

การบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทยปราคากร
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ

ADMINISTRATION OF STUDENT DEVELOPMENT ACTIVITIES IN SCHOOLS OF WITTAYAPRAKAN SCHOOL
GROUP UNDER THE SAMUT PRAKAN SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE

ศิวรานนท์ นพคุณ¹, วิภาวรรณ สุขสถิตย์²

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ^{1,2}

Sivaranon Noppakoon¹, Wipawan Suksathid²

Faculty Of Graduate, Bangkok Suwarnbhumi University^{1,2}

Corresponding Author E-Mail : Nonzusmar02@Gmail.Com¹, Suksathid2929@Gmail.Com²

(Received : December 27, 2025; Edit : January 15, 2026; Accepted : January 15, 2026)

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทยปราคากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ และ 2) เปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทยปราคากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามสถานภาพส่วนตัว ได้แก่ ระดับการศึกษา วิทยฐานะ อายุ และประสบการณ์ปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตวิทยปราคากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำนวน 226 คน ได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ โดยเทียบสัดส่วนของประชากรกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นใช้การสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .95 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า (1) การศึกษาการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทยปราคากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ พบว่า โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมแนะแนว และด้านที่ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านกิจกรรมนักเรียน และ (2) การเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทยปราคากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ พบว่า (2.1) ครูที่มีระดับการศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน (2.2) ครูที่มีวิทยฐานะต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (2.3) ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านกิจกรรมแนะแนว และด้านกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (2.4) ครูที่มีประสบการณ์ปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : การบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน, กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน, โรงเรียนมัธยมศึกษา, กลุ่มสหวิทยาเขตวิทยปราคากร

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the level of administration of student development activities in schools of the Wittayaprakan school group under the Samut Prakan Secondary Educational Service Area Office, and 2) to compare the administration of student development activities in schools of the Wittayaprakan school group under the Samut Prakan Secondary Educational Service Area Office, classified by personal factors, including educational level, academic position, age, and work experience. The sample group used in this research were 226 teachers in schools of the Wittayaprakan school group under the Samut Prakan Secondary Educational Service Area Office, obtained by using the sample size determination method according to the sample size table of Krejcie and Morgan, then randomly stratified and performed simple random sampling. The research instrument was a five-point Likert scale questionnaire, with a reliability value of the entire questionnaire equal to .95. Data were analyzed using descriptive statistics, including frequency, percentage, mean, standard deviation, and inferential statistics, including t-test, one-way ANOVA, and post hoc comparisons using Scheffé's Method.

The research results were as follows: (1) The level of administration of student development activities in schools under the Wittayaprakan school group, the Samut Prakan Secondary Educational Service Area Office, was found to be at a high level overall. When considering each aspect, the aspect with the highest mean was social and public service activities, followed by guidance activities, while the aspect with the lowest mean was student activities. (2) The comparison of opinions toward the administration of student development activities revealed that (2.1) teachers with different educational levels had significantly different opinions regarding the administration of student development activities, both overall and in all individual aspects, at the .05 statistical level. (2.2) Teachers with different academic positions showed no significant differences in their opinions, either overall or in each aspect. (2.3) Teachers with different ages had significantly different opinions overall at the .05 statistical level; when considering individual aspects, significant differences were found in guidance activities and social and public service activities at the .05 level. (2.4) Teachers with different work experience showed no significant differences in their opinions regarding the administration of student development activities, both overall and in each aspect.

Keywords: Administration of Student Development Activities, Student Development Activities, Secondary School, Wittayaprakan School Group

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาประเทศ และได้รับการคาดหวังให้ทำหน้าที่ต่าง ๆ ที่เป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หลักการตามนโยบายประจำปีงบประมาณ 2567 กระทรวงศึกษาธิการมีการจัดปรับทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศ หลักตามยุทธศาสตร์ชาติภายใต้ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 – 2580) ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ทิศทางการขับเคลื่อนการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต (พ.ศ. 2561 – 2580) มุ่งเน้นการเสริมสร้างสภาพแวดล้อม ตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน และประเทศ ให้เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพคนไทยตลอดช่วงชีวิต เพื่อให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สามารถพัฒนาตนเองและ เป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาสังคม การพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย มีความสามารถในการวางแผนชีวิต และการวางแผนทิศทางการเงินที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560: ค-จ)

สถานศึกษาทุกสังกัดที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 นำกรอบและทิศทางในการพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคุณภาพด้าน ความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้กำหนดสมรรถนะสำคัญและมุ่งพัฒนา ผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข และกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาที่มีอยู่หลากหลายด้านของมนุษย์ให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และหลักสูตรแกนกลางนี้จัดให้มีกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้าน เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้ง ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำ ประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ นับว่าเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียน เพื่อการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่าง มีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 11)

ในยุคแห่งการเปลี่ยนผ่านของศตวรรษที่ 21 ที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและความผันผวนของสถานการณ์โลก ทักษะ ทางด้านอารมณ์และสังคมหรือ Soft Skills นับเป็นสมรรถนะสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวและดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งภายใต้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมิได้เป็นเพียงกิจกรรมเสริมเท่านั้น แต่ถือเป็นเครื่องมือเชิงยุทธศาสตร์หลักในการหล่อหลอมคุณลักษณะอันพึงประสงค์และทักษะชีวิตที่หาไม่ได้จากการเรียนรู้ในเชิงทฤษฎีใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทำหน้าที่เป็นพื้นที่แห่งการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง (Active Learning) ที่ส่งเสริม ให้ผู้เรียนได้ดึงศักยภาพเฉพาะบุคคลออกมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อเป็นคนดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัย และมีจิตสำนึกสาธารณะ ที่ดีงาม เป็นคนที่มีปัญญาในการใช้ทักษะชีวิต การคิด การสื่อสาร การแก้ปัญหา และการใช้เทคโนโลยี และเป็นคนมีความสุขในการ ดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง โดยอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างสร้างสรรค์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553: 1-3) ท่ามกลางความซับซ้อนของสังคมปัจจุบัน กิจกรรมเหล่านี้คือกลไกที่ช่วยเปลี่ยนความรู้ให้เป็นทักษะ และเปลี่ยนทักษะให้เป็น คุณลักษณะ เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเผชิญสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม การจะบรรลุเป้าหมาย ในการสร้าง Soft Skills ให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมนั้น การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ คือหัวใจสำคัญ และเป็นปัจจัยเกื้อหนุนหลัก (Key Success Factor) ที่จะช่วยจัดระบบสภาพแวดล้อม ทรัพยากร และกระบวนการเรียนรู้ให้ สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งสติปัญญา คุณธรรม และมีความสุขใน การดำเนินชีวิตอย่างยั่งยืน

ในการนี้การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายตามที่กล่าวมา จำเป็นต้องอาศัยฐานคิดเชิงระบบ (General Systems Theory) ตามแนวคิดของ Bertalanffy (1968: 36-39) ที่มองว่าองค์กรประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์และส่งผลกระทบต่อกันอย่างเป็นระบบ โดยการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสามารถพิจารณาได้ในฐานะระบบเปิด ที่มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอกอย่างต่อเนื่อง เริ่มตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า (Input) ซึ่งประกอบด้วยทรัพยากรทางการบริหาร นโยบายต้นสังกัด และศักยภาพของบุคลากร นำไปสู่กระบวนการบริหารจัดการ (Process) ที่ต้องมีการวางแผน การจัดองค์กร และการดำเนินงานตามกรอบกิจกรรมทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะ ประโยชน์ เพื่อให้ได้มาซึ่ง ผลผลิต (Output) คือคุณลักษณะอันพึงประสงค์และ Soft Skills ของผู้เรียนตามมาตรฐานหลักสูตร หาก ส่วนใดส่วนหนึ่งของระบบทำงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพ ย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพโดยรวมของการพัฒนาผู้เรียนทั้งระบบ

สภาพบริบทของโรงเรียนมัธยมศึกษาในกลุ่มสหวิทยาเขตวิทย์ปรการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สมุทรปราการ ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีลักษณะเฉพาะ มีความเป็นพลวัตสูง อีกทั้งยังเป็นพื้นที่กึ่งเมืองกึ่งอุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวของ ชุมชนอย่างรวดเร็ว มีความหลากหลายทางเศรษฐกิจและสังคม และยังได้รับผลกระทบโดยตรงจากการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี

และแรงงานอุตสาหกรรม (สำนักงานจังหวัดสมุทรปราการ, 2568: 21-25) ซึ่งส่งผลต่อระบบการศึกษาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยโรงเรียนในสหวิทยาเขตนี้มีนักเรียนรวมกันนับหมื่นคน และมีความหลากหลายทั้งในด้านโครงสร้างและวัฒนธรรมองค์กร (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ, 2567: 14) ซึ่งปัจจัยแวดล้อมเหล่านี้ย่อมสะท้อนถึงความท้าทายต่อการบริหารจัดการภายในสถานศึกษาโดยตรง

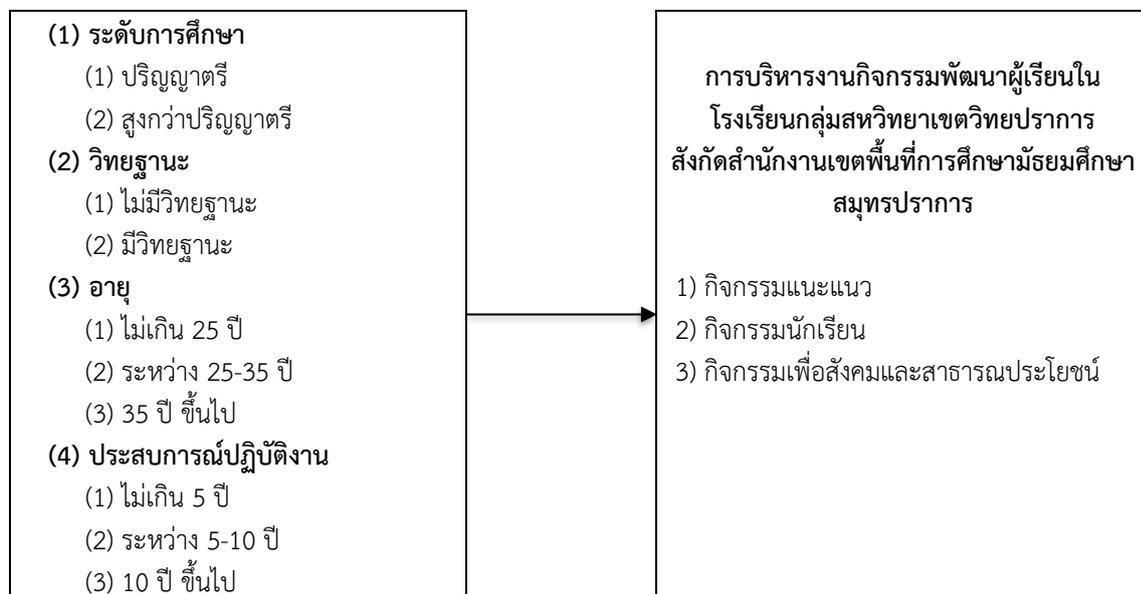
จากความสำคัญของการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในสถานศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยได้เห็นถึงความสำคัญของการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพราะเป็นกิจกรรมที่ช่วยยกระดับคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามนโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และนโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทย์ปรากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ซึ่งผลที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นสารสนเทศเพื่อสำหรับวางแผนสนับสนุน ส่งเสริมการปฏิบัติงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนต่อไปของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาได้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทย์ปรากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทย์ปรากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามสถานภาพส่วนตัว ได้แก่ ระดับการศึกษา วิทยฐานะ อายุ และประสบการณ์ปฏิบัติงาน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยประยุกต์ใช้แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553: 19) จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านกิจกรรมแนะแนว 2) ด้านกิจกรรมนักเรียน และ 3) ด้านกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ มาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทย์ปรากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขต วิทยาเขตวิบูลย์สาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการแตกต่างกัน
2. ครูที่มีวิทยฐานะต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิบูลย์สาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการแตกต่างกัน
3. ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิบูลย์สาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการแตกต่างกัน
4. ครูที่มีประสบการณ์ปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิบูลย์สาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ครูโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตวิบูลย์สาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 6 โรงเรียน ครูจำนวน 535 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตวิบูลย์สาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970: 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 226 คนโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยเทียบสัดส่วนของประชากรกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

ตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

1. ตัวแปรต้น จำแนกตามสถานภาพส่วนตัว ดังนี้
 - 1.1) ระดับการศึกษา ประกอบด้วย (1) ปริญญาตรี และ (2) สูงกว่าปริญญาตรี
 - 1.2) วิทยฐานะ ประกอบด้วย (1) ไม่มีวิทยฐานะ และ (2) มีวิทยฐานะ
 - 1.3) อายุ ประกอบด้วย (1) ไม่เกิน 25 ปี (2) ระหว่าง 25-35 ปี และ (3) 35 ปี ขึ้นไป
 - 1.4) ประสบการณ์ปฏิบัติงาน ประกอบด้วย (1) ไม่เกิน 5 ปี (2) ระหว่าง 5-10 ปี และ (3) 10 ปี ขึ้นไป
2. ตัวแปรตาม คือ การบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 3 ด้าน ประกอบด้วย
 - 2.1) กิจกรรมแนะแนว
 - 2.2) กิจกรรมนักเรียน
 - 2.3) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ 1) ข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะ ข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย ระดับการศึกษา วิทยฐานะ อายุ และ ประสบการณ์ปฏิบัติงาน และ 2) ข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิบูลย์สาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 34 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารแนวคิด และทฤษฎีตามที่กำหนดในกรอบและแนวคิดในการวิจัย เพื่อนำไปสู่การสร้างและพัฒนาแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิบูลย์สาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จากนั้นนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษา จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence : IOC) โดยผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาพบว่า มีค่าเท่ากับ 1.00 (ทุกข้อคำถาม) และนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงให้สมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้ (Try Out) จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach, 1990:

202-204) โดยค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมดพบว่า มีค่าเท่ากับ .95

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสืออนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิเพื่อประสานงานขออนุญาตเก็บข้อมูลจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยผู้วิจัยลงพื้นที่จัดเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองระหว่างวันที่ 30 มีนาคม 2567 ถึง 30 เมษายน 2568 ซึ่งได้รับข้อมูลกลับคืนครบถ้วนจำนวน 226 ชุด (ร้อยละ 100) จากนั้นจึงตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลและนำไปวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย การหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงใช้การทดสอบความแตกต่าง เน้นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé's Method)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทยปราชการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ได้ดังนี้

1. การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

n = 226

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. ระดับการศึกษา		
(1) ปริญญาตรี	148	65.49
(2) สูงกว่าปริญญาตรี	78	34.51
รวม	226	100.00
2. วิทยฐานะ		
(1) ไม่มีวิทยฐานะ	119	52.65
(2) มีวิทยฐานะ	107	47.35
รวม	226	100.00
3. อายุ		
(1) ไม่เกิน 25 ปี	12	5.31
(2) ระหว่าง 25-35 ปี	136	60.18
(3) 35 ปี ขึ้นไป	78	34.51
รวม	226	100.00
4. ประสบการณ์ปฏิบัติงาน		
(1) ไม่เกิน 5 ปี	89	39.38
(2) ระหว่าง 5-10 ปี	65	28.76
(3) 10 ปี ขึ้นไป	72	31.86
รวม	226	100.00

จากตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 226 คน พบดังนี้ 1) ด้านระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 65.49 2) ด้านวิทยฐานะ ส่วนใหญ่ไม่มีวิทยฐานะ จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 52.65 3) ด้านอายุ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25-35 ปี จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 60.18 และ 4) ด้านประสบการณ์ปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ปฏิบัติงานไม่เกิน 5 ปี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 39.38

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่ม สหวิทยาเขตวิทย์ปรากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทย์ปรากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยรวมและรายด้าน

n = 226

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	ลำดับ
1. ด้านกิจกรรมแนะแนว	3.79	.62	มาก	2
2. ด้านกิจกรรมนักเรียน	3.79	.88	มาก	3
3. ด้านกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	3.89	.70	มาก	1
รวม	3.82	.63	มาก	-

จากตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทย์ปรากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยรวมและรายด้าน พบว่า การบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทย์ปรากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ค่าเฉลี่ยโดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมแนะแนว และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านกิจกรรมนักเรียนตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทย์ปรากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามสถานภาพส่วนตัว ได้แก่ ระดับการศึกษา วิชฐานะ อายุ และประสบการณ์ปฏิบัติงาน

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทย์ปรากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมและรายด้าน

n = 226

การบริหารงาน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	ระดับการศึกษา				t	P
	ปริญญาตรี (n = 148)		สูงกว่าปริญญาตรี (n = 78)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านกิจกรรมแนะแนว	3.68	.58	4.01	.64	-3.93	<.001*
2. ด้านกิจกรรมนักเรียน	3.68	.90	4.00	.81	-2.56	.011*
3. ด้านกิจกรรมเพื่อสังคม และสาธารณประโยชน์	3.78	.67	4.10	.70	-3.43	<.001*
รวม	3.71	.60	4.03	.65	-3.76	<.001*

จากตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทย์ปรากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมและรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยของการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยรวม ของครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี แตกต่างจากครูที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยของการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในแต่ละด้าน ของครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า ค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทยปราชการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามวิทยฐานะ โดยรวมและรายด้าน

n = 226

การบริหารงาน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	วิทยฐานะ				t	P
	ไม่มีวิทยฐานะ (n = 119)		วิทยฐานะ (n = 107)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านกิจกรรมแนะแนว	3.75	.60	3.85	.64	-1.231	.220
2. ด้านกิจกรรมนักเรียน	3.69	.93	3.91	.82	-1.934	.054
3. ด้านกิจกรรมเพื่อสังคม และสาธารณประโยชน์	3.84	.67	3.95	.72	-1.193	.234
รวม	3.75	.60	3.90	.65	-1.812	.071

จากตารางที่ 4 การเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทยปราชการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามวิทยฐานะ โดยรวมและรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยของการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยรวมและรายด้าน ของครูที่ไม่มีวิทยฐานะ แตกต่างจากครูที่มีวิทยฐานะ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าค่าเฉลี่ยของการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในแต่ละด้าน ของครูที่ไม่มีวิทยฐานะแตกต่างจากครูที่มีวิทยฐานะ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทยปราชการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน

n = 226

การบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	แหล่งความแปรปรวน	ss	df	MS	F	P
1. ด้านกิจกรรมแนะแนว	ระหว่างกลุ่ม	3.510	2	1.755	4.724	.010*
	ภายในกลุ่ม	82.854	223	.372		
	รวม	86.364	225			
2. ด้านกิจกรรมนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3.869	2	1.934	2.510	.084
	ภายในกลุ่ม	171.856	223	.771		
	รวม	175.725	225			
3. ด้านกิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	4.127	2	2.064	4.394	.013*
	ภายในกลุ่ม	104.737	223	.470		
	รวม	108.864	225			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3.741	2	1.871	4.853	.009*
	ภายในกลุ่ม	85.945	223	.385		
	รวม	89.686	225			

จากตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทยปราชการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยของการเปรียบเทียบความแปรปรวนการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยรวม ของครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมแนะแนว และด้านกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ มีอย่างน้อย 1 คู่ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบความแปรปรวนการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขต
วิทยปการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามประสบการณ์ปฏิบัติงาน
โดยรวมและรายด้าน

n = 226

การบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	แหล่งความแปรปรวน	ss	df	MS	F	P
1. ด้านกิจกรรมแนะแนว	ระหว่างกลุ่ม	1.339	2	.669	1.756	.175
	ภายในกลุ่ม	85.025	223	.381		
	รวม	86.364	225			
2. ด้านกิจกรรมนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2.409	2	1.205	1.550	.215
	ภายในกลุ่ม	173.316	223	.777		
	รวม	175.725	225			
3. ด้านกิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	1.129	2	.564	1.168	.313
	ภายในกลุ่ม	107.735	223	.483		
	รวม	108.864	225			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.611	2	.805	2.039	.133
	ภายในกลุ่ม	88.076	223	.395		
	รวม	89.686	225			

จากตารางที่ 6 การเปรียบเทียบความแปรปรวนการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทยปการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามประสบการณ์ปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยของการเปรียบเทียบความแปรปรวนของการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยรวมและรายด้าน ของครูที่มีประสบการณ์ปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทยปการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ

ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทยปการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ พบว่า การบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทยปการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ค่าเฉลี่ยโดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทยปการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ดำเนินการบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ที่มุ่งส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศของผู้เรียน ให้มีสมรรถนะตามศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามหลักสูตรส่งเสริมให้ผู้บริหารครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความเชี่ยวชาญในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองทิศทางการพัฒนาประเทศ เต็มศักยภาพอย่างมีคุณภาพ อีกทั้งยังเป็นไปตามเป้าประสงค์เพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้มีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นพลเมืองที่รู้สิทธิและหน้าที่อย่างมีความรับผิดชอบ มีจิตสาธารณะ มีความรักและความภูมิใจในความเป็นไทย และเพื่อให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาที่เสมอภาค อย่างมีคุณภาพ ตามมาตรฐาน สู่ความเป็นเลิศสอดคล้องกับศักยภาพ ให้เป็นผู้มีสมรรถนะและทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ, 2567: 34-35) ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตวิทยปการ ดำเนินการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถของผู้บริหารในการบริหารจัดการเชิงระบบที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนครบทุกมิติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารโดยอาศัยการมีส่วนร่วมตาม ทฤษฎีระบบ (System Theory) ของลูตวิก ฟอน เบอร์ทาลันฟี (Ludwig von Bertalanffy, 1968: 24-25) ที่มองว่าโรงเรียนเป็นองค์กรวมที่แต่ละส่วนมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน การบริหารที่มีประสิทธิภาพจึงต้องบูรณาการทรัพยากร บุคลากร และกิจกรรมในทุกระดับอย่างเป็นระบบ ทำให้เกิดผลลัพธ์คือความสำเร็จของผู้เรียนในภาพรวม สอดคล้องกับคมสัน พรมเสน และสำเร็จ อ่อนสัมพันธ์ (2563: 51-52) ที่ศึกษาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนวัดท่าพูด (นครผลประชานุกูล) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2

โดยผลการวิจัยพบว่า การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับเจษฎา ไทรักษา และสมกุล ถาวรกิจ (2564: 2) ที่ศึกษาการส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู โดยผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 2 โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับสุทธินัน จันสิง (2566: 359) ที่ศึกษาการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 โดยผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทย์ปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ รายงาน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านกิจกรรมนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมในด้านนี้ (โดยเฉพาะกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี และกิจกรรมชมรม) เป็นกิจกรรมที่มีโครงสร้างและกฎระเบียบเฉพาะตัวสูง รวมถึงต้องอาศัยทรัพยากรและการควบคุมดูแลที่ใกล้ชิด ในบริบทของโรงเรียนมัธยมศึกษาสมุทรปราการ ซึ่งเป็นเขตพื้นที่อุตสาหกรรมและเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีสูง ผู้เรียนอาจมีความสนใจที่เปลี่ยนแปลงไปตามกระแสโลก (Global Trends) ทำให้รูปแบบกิจกรรมนักเรียนแบบดั้งเดิม อาจไม่สามารถดึงดูดความสนใจได้เท่าที่ควร ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการบริหารจัดการในด้านนี้ยังขาดการปรับปรุงยุคใหม่ที่มีความยืดหยุ่นและทันสมัย ส่งผลให้การขับเคลื่อนกิจกรรมนักเรียนมุ่งเน้นไปที่การจัดกิจกรรมตามระเบียบงานสารบรรณหรือโครงสร้างหลักสูตรมากกว่าการมุ่งเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ของ Soft Skills ที่ผู้เรียนควรได้รับจริง เช่น ทักษะความเป็นผู้นำหรือการทำงานร่วมกับผู้อื่นในสถานการณ์จำลองที่ท้าทาย ซึ่งสอดคล้องกับทักษิณ แนนอุตร วิชาญ เจริญวิไลรัตน์ และ ณัฐภูมิษฐ์ ยศแก้ว (2565 : 143-144) ที่ศึกษาการบริหารงานวิชาการด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของบุคลากรโรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ชลบุรี ระยอง โดยผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านกิจกรรมนักเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทย์ปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามสถานภาพส่วนตัว ได้แก่ ระดับการศึกษา วิทยฐานะ อายุ และประสบการณ์ปฏิบัติงาน

1) ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยของการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยรวมของครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การศึกษาต่อของครูที่มีคุณวุฒิในระดับที่สูงขึ้น ย่อมก่อให้เกิดความลุ่มลึก ซึ่งครูที่มีการศึกษาต่อระดับสูงขึ้น (เช่น ปริญญาโท หรือปริญญาเอก) ย่อมได้รับโอกาสในการเรียนรู้เชิงทฤษฎีที่ลึกซึ้งกว่า รวมถึงการฝึกทักษะการวิจัยและการคิดวิเคราะห์ที่เชิงระบบ ส่งผลต่อมุมมองและการให้เหตุผลเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่มีความหลากหลายและลุ่มลึกมากกว่า ความแตกต่างด้านคุณวุฒิสะท้อนถึงทุนทางวิชาการของครูที่ช่วยให้มีมุมมองรอบด้าน จึงอาจให้ความสำคัญกับโครงสร้างระบบและกระบวนการบริหารทั้งหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ที่เข้าถึงและเล็งเห็นถึงองค์ประกอบย่อยที่สำคัญของการจัดการเรียนรู้และการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนเก่ง และคนดี อย่างรอบด้านได้อย่างแท้จริง อีกทั้งในทางปฏิบัติครูที่มีวุฒิสูงกว่ามักผ่านการอบรม ประชุมวิชาการ หรือมีประสบการณ์การจัดการเรียนรู้และการวิจัยที่กว้างขวางกว่า ทำให้สามารถเชื่อมโยงกิจกรรมกับการพัฒนาผู้เรียนเชิงองค์รวมได้ดีกว่า และยังได้รับความไว้วางใจจากผู้บริหารสถานศึกษาในการเป็นหัวหน้างานในฝ่ายต่าง ๆ ของโรงเรียน ซึ่งมีโอกาสในการเข้าถึงการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ และการดำเนินงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอีกด้วย และหากพิจารณาในแง่มุมมองของการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะพบว่าความแตกต่างที่เกิดขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในทุกด้านสะท้อนให้เห็นว่าระดับการศึกษาที่สูงขึ้นเป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิธีที่ครูมองกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ในมิติการวางแผนและการตัดสินใจ ครูที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามักมีมุมมองทางการบริหารที่อิงข้อมูลและหลักการมากกว่าการปฏิบัติงานตามความเคยชิน โดยให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์สภาพปัญหาของผู้เรียนรายบุคคลและการประเมินความเสี่ยงก่อนการวางแผนโครงการ ในขณะที่ครูระดับปริญญาตรีอาจมองการบริหารในเชิงภารกิจที่เน้นการดำเนินการให้เสร็จสิ้นตามปฏิทินปฏิบัติงานเป็นหลัก ความแตกต่างนี้ส่งผลให้การกำหนดเป้าหมายของกิจกรรมในโรงเรียนมีความคลาดเคลื่อนกันระหว่างการทำงานเพื่อให้ครบถ้วนตามระเบียบ กับการทำงานมุ่งเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ และในมิติการควบคุมและการประเมินผล ซึ่งเป็นจุดที่เห็นความแตกต่างชัดเจนที่สุดในทุกด้านของการวิจัย ครูที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามักให้ความสำคัญกับมาตรฐานการประกันคุณภาพและการประเมินผลเชิงสมรรถนะ โดยมองว่าการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนต้องวัดผลที่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนที่แท้จริง ไม่ใช่เพียงการบันทึกเวลาเข้าร่วมกิจกรรม ในขณะที่ครูระดับปริญญาตรีอาจมองกระบวนการประเมินผลเป็นเพียง

ขั้นตอนการรายงานเอกสารตามลำดับชั้น ด้วยมุมมองที่แตกต่างกันทั้งสองมิตินี้ ส่งผลให้ระดับความคาดหวังต่อระบบการนิเทศติดตามของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการมีความแตกต่างกันตามไปด้วย ดังนั้นผู้บริหารจึงจำเป็นต้องบูรณาการความเห็นจากทั้งสองกลุ่มเพื่อสร้างจุดสมดุลในการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายตามหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผลการวิจัยที่พบว่าครูที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีมุมมองต่อการบริหารกิจกรรมต่างจากครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี สอดคล้องกับทฤษฎีการพัฒนาวิชาชีพครูของโจน (Schön, 1983: 54-56) ที่เสนอแนวคิดครูสะท้อนคิด (Reflective Practitioner) ซึ่งการศึกษาระดับสูงช่วยให้ครูมีทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และสะท้อนประสบการณ์การสอนอย่างเป็นระบบ จึงสามารถมองเห็นความเชื่อมโยงของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกับการยกระดับสมรรถนะของผู้เรียนได้เด่นชัดกว่า และสอดคล้องกับปรัชญา โซโต และธีระดา ภิญโญ (2561: 122) ที่ศึกษาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ โดยผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำแนกตามวิทยฐานะ พบว่า ค่าเฉลี่ยของการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยรวม ของครูที่มีวิทยฐานะ ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยในครั้งนี้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนถูกกำหนดไว้ใน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และแนวนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนทุกแห่งจึงดำเนินการตามมาตรฐานเดียวกันโดยไม่ขึ้นกับวิทยฐานะของครู นอกจากนี้งานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมักอยู่ในความรับผิดชอบของครูที่ปรึกษา ฝ่ายกิจการนักเรียน หรือคณะกรรมการกิจกรรม ซึ่งทุกคนต้องทำตามแนวทางของโรงเรียน จึงไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างกัน อีกทั้งการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นหน้าที่หลักที่ครูทุกคนต้องมีส่วนร่วม ไม่ว่าจะมิวิทยฐานะหรือไม่ ครูทุกคนต่างให้ความสำคัญกับการดูแลและพัฒนาผู้เรียนอย่างเท่าเทียม ตลอดจนการกำหนดกลยุทธ์และแนวทางในการบริหารจัดการงานอย่างครอบคลุมของผู้บริหารสถานศึกษา ที่กระจายอำนาจและงานต่าง ๆ ออกไปอย่างทั่วถึง ทั้งครูที่มีวิทยฐานะ และครูที่ไม่มีวิทยฐานะ ได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมผู้เรียนได้อย่างรอบด้าน นอกจากนี้เมื่อผลการเปรียบเทียบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ สะท้อนให้เห็นถึงการยึดถือมาตรฐานและแนวปฏิบัติเดียวกัน ที่มีการกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมและเกณฑ์การประเมินผล ที่ชัดเจนจากส่วนกลาง ครูทุกวิทยฐานะในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการต่างต้องยึดถือระเบียบและแนวปฏิบัติเดียวกันนี้ในการทำงาน ส่งผลให้มุมมองที่มีต่อขั้นตอนการบริหารจัดการ ตั้งแต่การวางแผน การดำเนินงาน ไปจนถึงการวัดผล มีความสอดคล้องกันโดยไม่ขึ้นอยู่กับลำดับวิทยฐานะ ซึ่งนำไปสู่ความเป็นเอกภาพของการขับเคลื่อนนโยบายตลอดจนการนิเทศ กำกับ และติดตามผล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารแบบกระจายอำนาจ (Decentralization Management Theory) ของเฮนรี ฟาโยล (Fayol, 1949: 36-38) ที่ให้ความสำคัญกับการมอบหมายอำนาจและความรับผิดชอบร่วมกันในองค์กร ผลลัพธ์คือครูทุกตำแหน่งมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมในการดำเนินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และสอดคล้องกับอภิเชษฐ ทาพิลา และวิรัชพัชร วงศ์วัฒนเกษม (2566: 119) ที่ศึกษาการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 โดยผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีวิทยฐานะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ไม่แตกต่างกัน

3) ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำแนกตามอายุ พบว่า ค่าเฉลี่ยของการเปรียบเทียบความแปรปรวนการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยรวม ของครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูที่มีอายุมากมักให้ความสำคัญกับการวางแผนที่เป็นระบบและการรักษาระบบแบบแผนตามนโยบายของโรงเรียน ขณะที่ครูอายุน้อยมักเน้นความคิดสร้างสรรค์ การใช้เทคโนโลยี และการมีส่วนร่วมของผู้เรียน สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทที่แตกต่างกันในทางปฏิบัติ โดยครูรุ่นอาวุโสมักเป็นผู้นำและที่ปรึกษา ส่วนครูรุ่นใหม่ทำหน้าที่ผู้ปฏิบัติและริเริ่มกิจกรรมใหม่ ๆ นอกจากนี้ครูที่มีอายุมากกว่ามักปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนมาเป็นเวลานาน ทำให้มีโอกาสได้รับการส่งเสริม สนับสนุน หรือเข้าร่วมโครงการพัฒนาครูที่หลากหลายมากขึ้น ทั้งในเชิงวิชาชีพทั่วไปและเฉพาะทาง เช่น การอบรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด และผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหาร (ผกท.) เป็นต้น นอกจากนี้ข้อมูลที่พบว่าครูต่างวัยมีความคิดเห็นแตกต่างกัน สะท้อนที่คณะและแนวการทำงานที่หลากหลายตามช่วงวัย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีปัญญา (Multiple Intelligences Theory) ของฮาเวิร์ด การ์ดเนอร์ (Gardner, 1983: 92-93) โดยแต่ละบุคคลมีศักยภาพและรูปแบบการทำงานแตกต่างกันไป ส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นไปอย่างสร้างสรรค์หลากหลายและตอบสนองผู้เรียนได้ทุกมิติ และสอดคล้องกับปรัชญา โซโต และธีระดา ภิญโญ (2561: 122) ที่ศึกษาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ

โดยผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำแนกตามประสบการณ์ปฏิบัติงาน พบว่า ค่าเฉลี่ยของการเปรียบเทียบความแปรปรวนของการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยรวมและรายด้าน ของครูที่มีประสบการณ์ปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยในครั้งนี้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนในสังกัดเดียวกันต้องปฏิบัติตามแนวทางและหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ซึ่งมีการกำหนดมาตรฐาน วิธีการจัด และการประเมินที่คล้ายคลึงกัน ทำให้ครูทุกคนไม่ว่าจะมีประสบการณ์มากหรือน้อย ย่อมรับรู้ เข้าใจ และปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน อีกทั้งครูทุกระดับประสบการณ์ได้รับการพัฒนาผ่านการอบรม การนิเทศภายใน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งผลให้ความแตกต่างด้านระยะเวลาการทำงานไม่ใช่ปัจจัยที่ทำให้ความคิดเห็นต่างกันชัดเจน ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นครูใหม่หรือครูอาวุโสที่มีประสบการณ์ปฏิบัติงานต่างกัน โรงเรียนมักมอบหมายให้มีบทบาทในกิจกรรม เช่น ลูกเสือ ชุมนุม กิจกรรมเพื่อสังคม ฯลฯ ทำให้ครูทุกช่วงอายุงานคุ้นเคยและเข้าใจลักษณะงานใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ผลการวิจัยไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสามารถอธิบายด้วยแนวคิดการเรียนรู้ร่วมกันในองค์กร (Organizational Learning Theory) ของเซ็นจ์ (Senge, 1990: 19-21) ที่เสนอว่าบุคลากรในองค์กรเรียนรู้และพัฒนาพร้อมกันอย่างต่อเนื่อง ทำให้ความแตกต่างด้านประสบการณ์การทำงานไม่ส่งผลต่อคุณภาพการปฏิบัติ เนื่องจากมีระบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่เข้มแข็งในโรงเรียน และสอดคล้องกับปฐมวาทิ พัฒนสังห์ นิรันดร์ จุลทรัพย์ และ อมลวรรณ วีระธรรมโม (2560: 57) ที่ศึกษาการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียน มอ.วิทยานุสรณ์ สุราษฎร์ธานี โดยผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการศึกษาการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทยปราชาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ พบว่า ด้านกิจกรรมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้าย ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาควรออกแบบแผนและนโยบาย หรือวางกลยุทธ์ในการจัดกิจกรรมนักเรียนให้ครอบคลุมในทุกมิติ เพื่อตอบสนองและพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ และตามความสนใจได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้อาจประสานความร่วมมือจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปอย่างมีส่วนร่วม และให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนอย่างแท้จริง

1.2 จากผลการศึกษาการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตวิทยปราชาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ พบว่า ด้านกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ผู้บริหารควรออกแบบกลยุทธ์ เพื่อพัฒนาและต่อยอดผลจากการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในด้านกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์ เพื่อยกระดับรูปแบบ แนวทาง และวิธีการต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งสามารถนำไปสู่การถอดบทเรียนและสร้างแนวปฏิบัติที่ดีเพื่อพัฒนาเป็นต้นแบบในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์ ของสถานศึกษาได้อีกด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ

2.2 ควรศึกษาแนวทางการส่งเสริมการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ

2.3 ควรศึกษารูปแบบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- คมสัน พรหมเสน และสำเริง อ่อนสัมพันธ์. (2563, มกราคม-มิถุนายน). การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนวัดท่าพูด (นครผลประชานุกูล) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2. **วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร**, 11 (1), 51-66.
- เจนจิรา ไทรักษา และสมกุล ถาวรกิจ. (2564, มกราคม-มิถุนายน). การส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู. **วารสารราชนครินทร์**, 18 (1), 1-10.
- ทักษิณ แน่นอุดร วิชาญ เทรย์วิไลรัตน์ และ ณัฐภูมิรินทร์ ยศแก้ว. (2565, มกราคม-มิถุนายน). การบริหารงานวิชาการด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของบุคลากร โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ชลบุรี ระยอง. **วารสารสหวิทยาการพัฒนา**, 1 (1), 139-148.
- ปฐมมาตี พัฒนสิงห์, นิรันดร์ จุลทรัพย์ และอมลวรรณ วีระธรรมโม. (2560, มกราคม-มิถุนายน). การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียน มอ.วิทยานุสรณ์สุราษฎร์ธานี. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ**, 17 (1), 57-64.
- ปรัชญา โชโต และธีระดา ภิญญ. (2561, กรกฎาคม-ธันวาคม). การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ. **วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์**, 13 (26), 116-130.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ. (2567). **แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ**. สมุทรปราการ: กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ. (2567). **แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566-2570 ฉบับบททวน พ.ศ. 2657 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ**. สมุทรปราการ: กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). **แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2550**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานจังหวัดสมุทรปราการ. (2568). **แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับบททวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568**. สมุทรปราการ: กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัดสมุทรปราการ
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579**. กรุงเทพฯ: บริษัท ฟริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สุทธินัน จันสิง. (2566, พฤษภาคม-มิถุนายน). การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2. **วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ**, 3 (3), 353-364.
- อภิเชษฐ ทาพิลา และวิรัชพัชร วงศ์วัฒนเกษม. (2566, มกราคม-มิถุนายน). การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7. **วารสารศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา**, 2 (1), 108-124.
- Bertalanffy, L. V. (1968). **General System Theory: Foundations, Development, Applications**. New York: George Braziller.
- Cronbach, L. J. (1990). **Essentials of Psychological Testing**. 3rd ed. New York: Harper and Row.
- Fayol, H. (1949). **General and Industrial Management**. London: Pitman.
- Gardner, H. (1983). **Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences**. New York: Basic Books.

- Krejcie, R. V. and Morgan, D. W. (1970, September). **Determining Sample Sizes for Research Activities**. *Educational and Psychological Measurement*, 30, 607-610.
- Schön, D. A. (1983). **The Reflective Practitioner: How Professionals Think in Action**. New York: Basic Books.
- Senge, P.M. (1990). **The Fifth Discipline: The Art and Practice of the Learning Organization**. New York: Doubleday.